

Elisabeth Arnold (RV):

Historisk er det foreliggende lovforslag en viderebearbejdelse af et forslag fra efteråret, hvor den daværende regering foreslog visse ændringer i SU-systemet.

I virkeligheden ville vi fra Det Radikale Venstres side helst være fri. Vi synes faktisk, der har været for mange ændringer i SU-systemet, siden det blev vedtaget. Der har været megen diskussion, der har været megen uklarhed om reglerne, der er utallige overgangsordninger, der er mange forskellige typer af klip, mange forskellige typer af ordninger, som mange af brugerne og mange af de personer, der skal styre systemet, har haft meget svært ved at finde rundt i.

Men erfaringsopsamlingerne har jo vist, at der er mange ting, som vi burde ændre, og som vi kan ændre uden at ændre fundamentalt i SU-systemet. Derfor står vi nu med resultatet, som vi fra radikal side må sige er rigtig pænt for ikke at sige faktisk helt godt.

Jeg er ikke sikker på, at vi kan nøjes med dette, og at vi kan friholde SU-systemet for ændringer i de kommende år – så optimisk tør jeg ikke være – men jeg mener, at vi har taget fat på en del ting i dette forslag, og jeg vil gerne med det samme rette en tak for det første til S, SF og de øvrige partier, der har deltaget, men også til ministeren, som har udvist stor tålmodighed og stor ihærdighed for at nå frem til et resultat. Jeg vil også gerne takke de embedsmænd, som har været meget flittige til at forsyne os med notater og beregninger, og til systemets brugere, som meget flittigt har fulgt med i, hvad der skete af forskellige ændringer, og hvad der kom af forskellige udspil.

Derfor tror jeg, at vi har fået taget fat på de fleste af problemerne; vi har ikke løst dem alle sammen, men det har jo heller ikke altid været muligt.

Den type ændringer, der er foreslået her, er nævnt i detaljer af flere af de tidligere ordførere, og vi er fra radikal side tilfredse med, at det er en afbureaukratisering og en smidiggørelse, der har været i højsædet her.

Der har også været lagt vægt på at få en selvstændiggørelse af de studerende, altså overlade mere til dem selv, hvordan de kan styre deres SU-system, så de ikke skal udsættes for en urimelig kontrol i tide og utide.

Der er endvidere sket en justering af grænser for forskellige beløb, og så er der sket en ændring af klippekortsplaceringen på ungdomsuddannelse kontra de videregående uddannelser. Det er et af de områder, hvor vi fra radikal side tidligere har været modstandere af ændringer. Vi har ikke syntes, at det var rimeligt, at man stillede én type uddannelse fundamentalt anderledes end en anden uddannelse. Vi synes, det burde være alderen, der var afgørende for, hvornår man var berettiget til sin SU. Men vi må indrømme, at vi har lyttet til den kritik, der har været dels fra brugerside, dels fra systemets administratører, om, at det gør vejledningsindsatsen overmåde vanskelig, at man skal bruge alderskriteriet som eneste kriterium, hvorimod en tilknytning til uddannelsen har været mere logisk, og det har vi bøjet os for. Vi må så håbe på, at vi ikke får nogen kritik for systemet, men vi tror, at det, der er fundet frem til nu, er en brugbar ordning.

Også forslaget om, at udlandsstuderende får bedre mulighed for at få SU, er vi interesseret i at medvirke til.

Finansieringen er sket ved at nedsætte hjemmeboendesatsen og ved at sige, at flere, der er under ungdomsuddannelserne, skal bo hjemme. Det er en stramning, det er vi klar over, men vi mener, at den er forsvarlig, og den er ikke urimelig. De goder og smidiggørelser, der kommer andre steder i systemet, er til gengæld så gode, at vi gerne vil være med til at gennemføre dem.

Der er et par enkelte spørgsmål, jeg gerne vil nævne, for det første studieaktivitetskriterierne. Der står nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at det vil blive de enkelte institutioner, som får mulighed for at tilrettelægge studieaktivitetskriterierne. Jeg vil gerne med det samme sige, at vi i udvalget vil være interesseret i at få at vide, hvad der kommer til at stå i den bekendtgørelse, hvor ministeren udstikker de retningslinier, som institutionerne skal bruge ved fastlæggelse af nye studieaktivitetskriterier. Der er ingen af os, der er interesseret i at få gentagelser af de skrækelige historier fra sidste sommer med folk, der gik op til proformaeksamen for at få kunne hæve deres SU, men vi vil til gengæld også gerne vide, hvad det så er for andre retningslinier, ministeren vil stille institutionerne over for.